

بنام خدا زلزال رمضان

(۲۱)

در کعبه کشت پدید و به محراب شد شهید

نازم به حسن مطلع و حسن ختام او

کعبه سخن زلال

... امروز نخل توحید کمر خم کرد، امروز غنچه از غم، پیراهن خویش چاک کرده، امروز چشمه عشق گل آلود گردیده است. از امروز نفس گرم سحر سرد شده است و در یک سخن، عشق بازیچه نامردمان گردید و امروز سینه سرّ خدا رو سوختند. امروز بازوی شیر خدا را بستند، آری امروز علی را، این تجسم عدل را در پای عدالتش قربانی کردند و نامردمان دوست به بیگانه فروش، علی را در برابر صداقتش به مسلخ بردند. علی را صداقت به کشتن کشاند هم او را عدالت به کشتن کشاند.

مناجات

اللهم ان عفوك عن ذنبي و تجاوزك عن خطيئتي و... اطمعني في ان
استلک ما لا استوجه منك...

پروردگارا، بی نیازی تو طمع نیاز را در ما جنبانده است به همین سبب دست نیاز خود را به درگاه بی نیازت آورده‌ایم تا حاجات خویش را طلب کنیم. الهی، بندگان بدکارت، کارهای بد خویش را به یاد آورده‌اند و به کیمیای نظر رحمت و غفران تو نیازمندند تا از گناهان بگذری و بهشت برین جایگاهشان سازی. خداوندا، بنده تو، هر چه باشد بنده توست و نه بنده غیر تو پس تو دریابش.

حدیث

قال علی علیه السلام: "من حسن ظنه بالئاس حاز منه
المحبة"

«هر کس به مردم گمان خوب داشته باشد، دوستی و مهرشان را به دست آورد.»

چو باشد به مردم گمان تو خوب ببینی هنرها نبینی عیوب
کنندت زهر سو محبت نثار میندیش بد، چون شوی بد شعار

دعای روز بیست و یکم ماه رمضان

"اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ
فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنزِلًا وَمَقِيلًا يَا قَاضِيَ
خَوَائِجِ الطَّالِبِينَ"

«خداوندا در این روز برای من راهنمایی به سوی رضایتت قرار ده، و راهی برای تسلط شیطان بر من قرار مده، و بهشت را منزل و آسایشگاه من ساز، ای برآورنده نیاز جویندگان.»

﴿همراه با قرآن﴾ (تفسیر)

"بلبي من اوفى بعهدہ واتقي فان الله يحب المتقين"

آری هر کس به عهد خویش وفا کند و تقوا داشته باشد، پس بیگمان خداوند پرهیزکاران را دوست دارد. (آل عمران/۷۶)

پیامها:

۱. وفای به عهد و تقوا ملاک محبوبیت است، نه اهل کتاب بودن.
۲. شعار کارساز نیست، عمل و تقوا لازم است.
۳. وفای به عهد در چهار مرحله زیر واجب است:
الف: عهدی که خداوند با فطرت انسان یا از طریق انبیاء با انسانها بسته است.
ب: عهدی که انسان با خدا می‌بندد.
ج: عهد رهبر با امت و بالعکس.
د: عهدی که مردم با یکدیگر می‌بندند.

آشنایی با سوره‌ها

سوره مریم (مادر حضرت عیسی):

این سوره در مکه و قبل از هجرت و بعد از سوره فاطر نازل شده و دارای ۹۸ آیه می‌باشد.

در این سوره داستان حضرت مریم(س) و ولادت حضرت عیسی(ع) و یادی از انبیاء دیگر و آیاتی مربوط به دین و آخرت و توحید و شرک بیان شده است.

گیرایی و جذبه‌ی این سوره، حتی پادشاه مسیحی حبشه را هم تحت تاثیر قرار داد، در آن وقتی که جعفر بن ابیطالب قسمتی از آیات آن را در دربار نجاشی خواند. در پایان سوره باز هم اشاره‌ای به نهایت امر متقین و مجرمین (بهشت و جهنم) شده است.

امام صادق(ع) می‌فرماید: هر کس مداومت به خواندن این سوره کند از دنیا نخواهد رفت مگر اینکه خدا به برکت این سوره او را از نظر جان و مال و فرزند بی‌نیاز می‌کند. (بازتابی از پیاده شدن محتوای سوره در درون جان انسان و انعکاسش در اعمال و رفتار و گفتار او).

*شگفت انگیزترین دوره‌های زندگی علی(ع)

«شگفت انگیزترین دوره‌های زندگی علی (ع) در حدود ۴۵ ساعت است. علی (ع) چند دوره زندگی دارد: از تولد تا بعثت پیغمبر (ص)، از بعثت پیغمبر (ص) تا هجرت، از هجرت تا وفات پیغمبر (ص) که دوره سوم زندگی علی (ع) است و شکل و رنگ دیگری دارد، از وفات پیغمبر تا خلافت خودش (آن ۲۵ سال) دوره چهارم زندگی علی (ع) است و دوره خلافت چهار و نیم ساله‌اش دوره دیگری از زندگی اوست.

علی (ع) یک دوره دیگری هم دارد که این دوره از زندگی او، کمتر از دو شبانه روز است و شگفت انگیزترین دوره‌های زندگی علی (ع) است؛ یعنی فاصله ضربت خوردن تا وفات. انسان کامل بودن علی (ع) اینجا ظاهر می‌شود، یعنی در لحظاتی که مواجه با مرگ شده است. اولین عکس العمل علی(ع) در مواجهه با مرگ چه بود؟ ضربت که به فرق مبارکش وارد شد این جمله از حضرت شنیده شد: "فرت و رب الکعبه" قسم به پروردگار کعبه که رستگار شدم؛ به شهادت نایل شدم، شهادت برای من رستگاری است.

اصحاب ناراحتند، گریه می‌کنند، ناله می‌کنند، ولی می‌بینند لبهای علی خندان و شکفته است، می‌فرماید: «و الله ما فجأنی من الموت وارد کرهته و لا طالع انکرته؛ و ما کنت الا کقارب ورد، و طالب وجد» به خدا قسم آنچه بر من وارد شده است، چیزی که برای من ناپسند باشد نیست، ابد! شهادت در راه خدا همیشه آرزوی من بوده و برای من چه از این بهتر که در حال عبادت شهید شوم. «و ما کنت الا کقارب ورد، و طالب وجد» علی (ع) یک مثالی می‌آورد که عرب با این مثل خیلی آشنا بود و آن این است که عرب در بیابان‌ها و به طور فصلی زندگی می‌کرد و وقتی در یک جا آب و علف برای حیوانات و حشمش پیدا می‌شد، تا وقتی که آب و علف بود در آنجا می‌ماند، بعد در جای دیگری آب و علف پیدا می‌کرد و می‌رفت. چون روزهای خیلی گرم بود، گاهی شب‌ها برای پیدا کردن نقطه‌ای که آب داشته باشد می‌رفتند؛ یعنی شب‌ها دنبال آبگردی بودند (قارب به چنین کسی می‌گویند).

حضرت به مردم می‌گوید: ای مردم! برای کسی که در شب تاریک دنبال آب بگردد و ناگهان آب را پیدا کند، چه سرور و شعفی دست می‌دهد؟ مثل من، مثل عاشقی است که به معشوق خود رسیده و مثل کسی است که در یک شب ظلمانی آب پیدا کرده باشد.

دوش وقت سحر از غصه نجاتم دادند

وندر آن نیمه شب آب حیاتم دادند

چه مبارک سحری بود و چه فرخنده شبی

آن شب قدر که این تازه براتم دادند

این بیت همان "فرت و رب الکعبه" را می‌گوید؛ "از غصه نجاتم دادند" یعنی "فرت و رب الکعبه". پر حرارت‌ترین سخنان علی (ع) آنهایی است که در همین چهار و پنج ساعت (تقریباً) از ایشان صادر شده است.

علی (ع) اندکی بعد از طلوع فجر روز نوزدهم ضر بت خورد و در نیمه‌های شب بیست و یکم، روح مقدسش به عالم بالا پرواز کرد.

در لحظات آخر همه دور بستر علی (ع) جمع بودند. زهر به بدن مبارکش خیلی اثر کرده بود و گاهی وجود مقدسش از حال می‌رفت و به حال اغما در می‌آمد، ولی همین که به هوش می‌آمد باز از زبانش دُر می‌ریخت، حکمت و نصیحت و پند و موعظه می‌ریخت.

آخرین موعظه علی(ع) همان موعظه بسیار بسیار پر حرارت و پر جوشی است که در بیست ماده بیان کرده است.

اول حسن و حسین و بعد بقیه اهل بیتش را مخاطب قرار می‌دهد. حسنین! حسینم! همه فرزندانم و همه مردمی که تا دامنه قیامت سخن من به آنها می‌رسد با شما هستم! (یعنی ما و شما هم مخاطب علی (ع) هستیم).

در این کلمات، جامعیت اسلام را بیان می‌کند؛ *الله الله في الايمان، الله الله في القرآن، الله الله في جيرانكم، الله الله في بيت ربکم، الله الله في الصلوة، الله الله في الزکوة* ... یک یک بیان می‌کند: خدا را، خدا را در باره یتیمان؛ خدا را، خدا را درباره قرآن؛ خدا را، خدا را، درباره همسایه‌هاتان؛ خدا را، خدا را...

وقتی آن مطالبی را که در نظر داشت بگوید، گفت: آنها که چشمشان به لبهای علی بود، دیدند که حال مولا بیشتر منقلب شد و عرقی به پیشانی مقدس علی (ع) آمد و دیگر علی (ع) توجهش را از مخاطبین سلب کرد. چشم‌ها و گوش‌ها متوجه لب‌های علی (ع) بود تا ببیند علی (ع) دیگر چه می‌خواهد بگوید.

یک وقت دیدند صدای علی (ع) بلند شد: اشهد ان لا اله الا الله، و اشهد ان محمدا عبده و رسوله.

(انسان کامل، استاد شهید مرتضی مطهری، صفحه ۱۱۳)

*خاطرات قرآنی آیت الله توسلی:

قرائت قرآن امام همراه با تدبّر در آن بود. گاهی وارد اتاق می‌شدم، می‌دیدم ایشان هنگام قرائت توقف می‌کردند و به فکر فرو می‌رفتند و به افرادی که خدمت ایشان بودند نکات لطیفی را از قرآن با زبانی ساده بیان می‌کردند. خیلی‌از اوقات آن قدر جالب و جذاب بود که ما را از این عالم به عالم دیگر می‌برد. امام، قرآن را کتاب هدایت در همه زمینه‌ها می‌دانستند و تاسف می‌خوردند که قرآن در بین مسلمان‌ها مهجور شده است. لذا، به مناسبت‌های مختلف از قرآن سخن می‌گفتند که هم اکنون حدود چهارصد مورد آن توسط مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام جمع‌آوری شده است.

نکته آخر اینکه من، هم در سفارش‌های امام به حاج احمد آقا و هم در بیانات ایشان دیدم که ایشان می‌فرمودند: استاد مرحوم شاه‌آبادی به من سفارش می‌کرد که سوره حشر را زیاد بخوان، مخصوصاً آیه: **"يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله و لتنظر نفس ما قدمت لعد و اتقوا الله ان الله خبير بما تعملون"**

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پروا کنید و هر کس باید بنگرد که برای فردای (روز رستاخیز) چه پیش فرستاده است و از خدا پروا داشته باشید که خدا به آنچه می‌کنید آگاه است. (حشر ۵۹- آیه ۱۸)

*قطعه ادبی

درویشی مستجاب الدعوه در بغداد پدید آمد حجاج یوسف را خیر کردند بخواندش و گفت: دعای خیری بر من بکن، گفت: خدایا جانش بستان، گفت: از بهر خدای این چه دعاست. گفت: این دعای خیر است ترا و جمله مسلمانان را.

ای زبر دست زیر دست آزار گرم تا کی بماند این بازاری
بچه کار آیدت جهان‌داری مردنت به که مردم آزاری

التماس دعا

رایزنی فرهنگی ج.ا.ایران - کلمبو
[Http://www.colombo.icro.ir](http://www.colombo.icro.ir)

تهیه و تنظیم: دکتر ابوبذر ابراهیمی ترکمان

تکمیل و تنظیم مجدد: محمد اورعی کریمی

تکثیر و توزیع با ذکر منبع بلامانع می‌باشد